

Preiviikin Uutiset

KYLÄLEHTI 3/2014 9. vuosikerta, levikki 230 kpl, Preiviiki, Kuuminainen, Mäkelä

TERVEHDYS TEILLE KAIKILLE SEKÄ KUUMAN KESÄN MUISTOLLE JA SYKSYN RAIKKAALLE IHANUDELLE!!

Kuumasta kesästä on vain muistot jäljellä. *Todella lämpimät muistot!* Tuli uituakin enemmän kuin vuosiin. Vesi oli lämmintä kuin linnun maito.

Kesä oli nautinnollinen terveille ihmisille tai niille, joilla oli pitkät lomat. Illat olivat ihania ja kivaa oli istuskella pihakeinussa myöhäiseen asti..... mutta mustan peltikaton alla olevaan makuuhuoneeseen oli ahdistavaa mennä. Samoin pitkät päivät töissä olivat tosi raskaita. Kummassakin oli 30:n asteen lämpötila. Pitkän hellejakson toivoi jo välillä loppuvan. Ukollakin jalat alkoivat olla sähkötolppaa paksummat; siinä ei meinannut sitten kenkiä jalkaan saada, sukista nyt puhumattakaan.

Yllä oleva karhunvatukkapuskakin kukki varmaan sadallatuhanella kukalla ja nyt on sitten poimittu siitä litrakaupalla isoja, mustia marjoja. Poimiminen vain on hyvin tuskaista puuhaa. Toppahousuista, paksusta takista ja hanskoista huolimatta on iho verillä ja akka koko ajan nakelissa puskan hirvittävässä piikeissä. Tosi repivää tämä luomuharrastus!

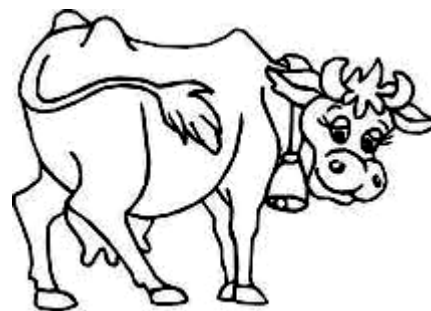
Saab Cabrioletit ja muut avoautot joutavat nyt sitten naftaliiniin. Kesän huumaa on turha enää haikailla. Onkin aika laittaa herkkuja purkkeihin ja pakkaseen. Nauttikaa sienestämisestä, puolukoiden keräämisestä ja vielä voitte käydä ongella ja verkoillakin. *Ottakaa elämästä kaikki irti* ennen kuin räntä iskee vasten kasvoja ja lumi peittää niin yksityiset kuin kunnallisetkin tiet. Silloin me aina piiloudumme pirtteihimme ja tulemme näkyviin vasta kun muuttolinnut palaavat!
IHANAA SYKSYÄ JA ALKUTALVEA

t: *Anne Mäkelä*

Tällainen on lehmä

Lehmä on imettäjä ja se on kesy. Lehmällä on kuusi puolta: oikea-, vasen-, etu-, ylä-, ja alapuoli. Lehmän takapuolella on häntä, jonka päässä riippuu harja. Harjalla lehmä huiskii kärpäset pois, etteivät ne putoa maitoon. Lehmän pää on sarvien kasvattamista varten ja siksi, että suulla on joku paikka. Sarvet ovat puskemista varten. Suu on ammunista varten.

Lehmän alapuolella riippuu maitoa. Näin on järjestetty lypsämistä varten. Kun ihminen lypsää, maitoa tulee eikä varasto tyhjene koskaan. Miten lehmä sen tekee, ei ole minulle vielä selvinnyt, mutta aina sitä vain tulee ja tulee. Lehmällä on hyvä hajuisti. Sen voi haistaa kaukaa. Siksi maalla on niin raikas ilma. Mieslehmän nimi on härkä eikä se lypsä. Lehmä ei syö paljon mutta minkä se syö, se syö kahteen kertaan saadakseen riittävästi. Kun se on nälkäinen, se ammuu. Kun se ei puhu mitään, se on kokonaan täynnä ruohoa.

Kirjoittanut eräs 10-vuotias poika

Terveisiä Palokunnasta

Syksy ja sen myötä ohjelmamme palokunnassa on jälleen käynnistynyt.

Kulunut kesä oli poikkeuksellisen lämmin, mutta onneksi meidän seuduilla ei ollut mitään isoja tulipaloja. Metsät oli tosi kuivia ja muualla päin oli isoja metsäpaloja. Niiltä onneksi säästyimme. Keväällä oli iso rakennuspalo, jossa olimme mukana sammuttamassa. Janoista hommaa helteellä. Pari muutakin tapahtumaa oli joissa kävimme sammutustöissä. Mutta uusi kausi on käynnistynyt ja viikoittaiset harjoittelut sekä hälyporukalle että nuorisolle ovat alkaneet.

Olemme tehneet paloasemalle katosta, jonka saaneet jo katettua ja saamme nyt tavaraa ja polttopuut sinne sateensuojaan. Homma jatkuu vielä, mutta onneksi kate on päällä ja pitää vettä!

Kiitos talkooporukalle !

Halukkaat tervetuloa maanantain harjoituksiin. Kokoonnumme paloasemalle aina klo 18.00 ja harjoitusten aiheet on harjoitusohjelmassamme.

Palokunnan kuntoryhmällä on keskiviikkoisin Enäjärven koululla klo 20.00 alkaen lentopallovuoro.

Tervetuloa mukaan toimintaan !

Preiviikin VPK

Simo Haapatie, puheenjohtaja

NUORISO-OSASTO:

Harjoituksia pidetään tuttuun tapaan keskiviikkoisin klo 18.00 alkaen Preiviikin paloasemalla. Syksyn kausiohjelmat jaetaan myöhemmin ja lähetetään myös sähköpostilla sekä julkaistaan facebookissa (<https://www.facebook.com/PreiviikinVPK>)

Tervetuloa hienon harrastuksen pariin toivottavat kaikki Nuoriso-osaston kouluttajat!

Tiedustelut ja muut yhteydenotot Preiviikin VPK:n päällikkö; Tommi Haapaniemi

tahaapan@hotmail.com

P. 050-303 3247

Olen saanut haltuuni preiviikiläissyntyisen, hiljattain edesmenneen, asianajaja Olli Laurilan kirjoittaman mukavan muistelman;

VERTAILEVA TUTKIMUS

Kuvaus 50-luvun wapusta

Koska Suomen suurimmassa oppikoulussa, PSYL:ssa, Vellilässä historina opetus päättyi Napoleoniin, niin minulla ei voi olla historiallis-tieteellistä katsantoa 50-luvun wappuihin.

On tunkeuduttava omakohtaisiin, empiirisiin havaintoihin. Muistan selvästi, että 50-luvulla oli jo olemassa wappuja. Usein vilussa ja nälässä, räässä ja räntäsateessa.

En ole koskaan päässyt vakaisiin töihin. Tienasin sapuskani jo 50-luvulla satunnaisilla ansioilla kuten nykyisin. kortti vei ja kortti toi ja maanviljely oli onnenkauppaa. Wappuna sain yleensä mennä peltotöitä aloittelemaan, kun naapurit lähtivät juhlaprosessiin. Nykyisin säännöllisen ja aina pienen eläketulon uhka uhkailee tulollaan.

50-luvun wappu tarjosi minulle aina mahdollisuuden tilapäisansioon. Olin arvostettu tanssimuusikko paikkakunnallani. Porukassamme oli neljä soittajaa. Yksi oli niin kätevä, että osasi tehdä meille soitto-vehkeitä. Soittoiltoinamme tanssien järjestäjä teki joka kerta ainakin muutaman kaupan lippuluukulla. Isommat kaupat tehtiin nurkan takana.

Wappuna oli yleensä kevään ensimmäiset suulitanssit. Soittajana pukeuduin silloin keväisesti. Ohuen pluusin tai nahkapuseron alla saattoi olla villapaita ja villahousut, jos keli vaati.

Yhtyeemme suosikkikappaleita olivat: Tiikerihai, Portugalin huhtikuu, Vanhan myllyn taru, Keltaruusu, Yli aaltojen, Vesivehmaan jenkka, Blauer Himmel, Sudliche Nächte, La Cumparcita, Tulisuu delma, Säkkijärven polkka ja Mazurka.

Yhtyeemme nimi oli ”Hyvä soitto”. Soitimme yleensä vuorotellen. Usein soitimme ja tanssimme yhtä aikaa. Nykyään ei hyvää soittoa enää kuule.

50-luvulla tuli mieleen, että olisi kivaa ajella autolla. Jo silloin prukattiin laittaa ilmapalloja ja viuhka autoon ulkopuolelle viuhumaan.

Autowapun valmistelu oli pitkäjänteistä.

Förmyntäriini suostui siihen, että sain myydä puita metsästä. Ajoin niitä pitkin talvea tien varteen.

Keväällä oli auton hinta koossa.

Autoja oli siksi wapuksi myynnissä vain kahta merkkiä ilman pitkää jonotusta. Moskvits mini ja rätsititikka. Valitsin ranskalaisen ja olin tyytyväinen.

Kun sain sitten autoni kaupasta, opettelin ajamaan sitä. Kun olin vähän oppinut ja ajokortin saanti-ikä lähestyi, ilmoittauduin autokouluun ja opettelin etuajosäännöt pomminvarmoiksi itse keksimäni värssyn mukaan.

Kävin autokoulun omalla autolla kulkien ja onnistuin sekä suullisessa kuulustelussa, että trotuaalin viereen pakituksessa ja sain ajokortin, Wappu tuntui aika hyvältä.

Lopputulos;

Olen sääkäri, että murkinan määrästä ja laadusta riippumatta 50-luvun wappua ei mikään turbowappu voita. En ole yhdeksikään wapuksi 50-luvun jälkeen saanut uutta ajokorttia ja autoa.

Naiset olivat silloin nuorempia ja soitto oli aina hyvä!

Ulvilan kaupungissa wappuna 2001

OLLI

vihtori Ulvilasta

MAKHOLMAN KIINTEISTÖYHDISTYS TÄYTTI 35 VUOTTA ja sen kunniaksi makholmalaiseen tapaan järjestettiin tietysti juhlat.....

Juhlapäiväksi oli määrätty lauantai 26.7. Juhlan kunniaksi aurinko helotti kirkkaalta taivaalta kuumia säteitään juhlijoiden niskaan. Lämpömittari oli noussut yli kolmenkymppin. Onneksi järjestäjät eli huvitoimikunta oli vuokrannut isohkon teltan, joka hieman toi varjoa paratiisiin. Juhlan oli määrä alkaa kello 18 ja väkeä olikin kertynyt paikalle melko paljon. Epävirallisen tiedon mukaan jopa 100 juhlijaa olisi ollut paikalla.

Juhlan aloitti huvitoimikunnan pj. **Elviira Alhosalo** toivottaen kaikki lämpimästi tervetulleiksi ja kertoi mitä illalle oli luvassa. Ohjelmaa nimittäin oli.....

Makholman oma riimitaiteilija **Pasi Majalahti** ilahdutti yleisöä keksimillään hauskoilla kysymyksillä. Lukijoille tiedoksi, että Pasi keksii aina itse ”aivojumbpakysymykset” ja usein ne liittyvät kyläläisiin. Kysymysten jälkeen oli aika esitellä Makholman Kiinteistöyhdistyksen uusi puheenjohtaja **Veera Vaajasalmi**. Hän kertoi puheessaan makholmalaisista juuristaan. Hän rakentaa juuri mökkiä perheensä kanssa Makholman rantaan. Veera myös palkitsi edellisen pj:n **Kirsti Mäkisen** pitkästä, hyvästä urasta Makholman Kiinteistöyhdistyksen pomona. Myös aiempien aikojen puheenjohtaja **Pirkko Grönlund** ilahdutti meitä runollisella muistelullaan Makholmaa kohdanneista ajoista. Puhe oli kaunis ja täynnä tunnetta. Tästä oli hyvä jatkaa vähän riehakkaammalla ohjelmalla...

Sitä ennen kuitenkin Kiinteistöyhdistys tarjosi jäsenilleen unelmatorttukahvit.

Tortut olivat kahdeksan eri emännän tekemiä ja hyvin eri näköisiä, mutta ihanan makuisia

Seurasi aikuisille tikanheittokilpailu ja lapsille frisbee-golf –kilpailu.

Juhlan tähdiksi oli kutsuttu tanssiryhmä ”**Hot Texas Girls**”. Näin meidän kesken voin paljastaa, että ryhmä koostui huvitoimikunnan porukasta plus Pasi Majalahdesta... ja Texasista en tiedä, mutta hotteja olivat. Itsekin ryhmään kuuluneena tiedän, että tanssiharjoituksissa ainakin oli todella hauskaa ja esityskin on tallennettu, jos joku haluaisi sen joskus nähdä. Asetimme itsellemme korkean riman, sillä aioimme esittää rivitanssiesityksen juhlassa ja aikaa harjoitella oli reilu kuukausi. Aluksi tuntui, ettei tästä mitään tule, mutta kyllä se siitä sitten alkoi sujua...sitten vielä Pirkko G keksi hienon sovituksen tanssikappaleeseemme Texasin keltaruusu. Hän sovitteli siitä Makholman keltaruusun, jonka kyyhkyläisparina esiintyivät **Jouko ja Taina Huttunen**.

Esityksen jälkeen runsaitten suosionosoitusten saattelemana hotit emännät riensivät kuka paistelemaan porilaisia, kuka pitämään puffettia ja kuka pyörittämään onnenpyörää. Iloisia olivat kyläläisten ilmeet maittavan porilaisaterian ja hienon onnenpyöräpalkinnon jälkeen. Ja taas kelpasi kisata...TOSIN seuraava kisa aiheutti ehkä syvempääkin närää kisaajien kesken; NIMITTÄIN alkoi kyläläiset vastaan mökkiläiset köyden veto. Tarina kertoo, että mökkiläiset olisivat jonkinlaista taktiikkaa harjoitelleet ennen kisoja. No, ei se ainakaan kisoissa näkynyt. Meteli oli korvia vihlova. Kaikki kannustivat omiaan. Kisa oli viimeiseen asti jännittävä ja tasaväkinen, mutta sitten kyläläiset saivat jostain ison puhurin ja vetivät mökkiläiset kumoon. JEEE...!!! Jos tämä tuntui puolueelliselta kirjoitukselta, niin anteeksi vaan mökkiläiset, näin kyläläisenä on pakko kirjoittaa näin. Voittajille tarjottiin onnitteluna lämmintä kättä ja häviäjät saivat ruisleivän.

Uni alkoi tässä vaiheessa kolkutella monen silmiä ja toivottiin kovasti jo arpajaisia. Ja jälleen kerran moni makholmalainen palasi jonkin sortin härpäke mukanaan kotiin. On niin kiva saada jokin uusi kapistus.

Juhlat eivät toki vielä loppuneet...iltamyöhään rantasuulissa tanssittiin ja juhlittiin. Viimeiset tepastukset rantatiellä kuuluivat kahden, kolmen aikaan yöllä...

Toivottavasti jälleen viiden vuoden kuluttua jaksamme juhlia yhtä antaumuksella Kiinteistöyhdistyksen 40-vuotista taivalta!!!!

Hyvää syksyn jatkoa toivottaen; *Sari Auramo*

KASVATA SUURIN KURPITSA - KILPAILU

keräsi kolme osanottajaa.

Kilpailun voitti **Riitta Niinikoski**, jonka kurpitsa painoi reilusti yli 13 kg (keittiövaa'asta loppuivat lukemat).

Toiseksi tuli **Ritva Hämäläisen** lähes 6 kg painava kesäkurpitsa. Kolmanneksi jäi **Anneli Koskisen** tilitikkurasiaan mahtuva kurpitsan alku, jota punnittaessa vaaka juuri ja juuri heilahti.

Riitan vinkit jättikurpitsan kasvattamiselle:

osta hyvä taimi torilta ja istuta se lämpimään, aurinkoiseen ja suojaiseen paikkaan, esimerkiksi kompostin päälle. **Älä kastele liikaa!**

*Riitta ja rakkaudella kasvatettu
voittokurpitsa*

PIHAKIRPPIS ISOHAANTIELLÄ

Ritva Hämäläinen ja hänen siskonsa Raija pitävät pihakirppistä Isohaantiellä, Siinto Haneliuksen entisessä autotallissa. Myynnissä on kaikenlaista perinteistä kirppistavaraa. Kirppis on auki kesällä lauantaina ja sunnuntaina klo 11 – 15, mutta muulloinkin ostoksille pääsee soittamalla Raijalle, puh. 044 295 0312.

Hämäläiset ostivat talon vuonna 2012. Puuhamaaksi kutsumansa paikka on heidän kakkosasuntonsa ja alun ihmettely ”minkä takia me tää ostettiin” on vaihtunut vähitellen tyytyväisyydeksi. Molemmat ovat innokkaita ahertajia. Ja töitähän tontilla riittää. Puutarha on kokenut melkoisen muodonmuutoksen, kun puita on kaadettu ja kukkia istutettu. Nyt sitä on ohikulkijan ilo katsella.

**Pihakirppis on maailmalla jo vuosikymmenien ajan suuren suosion saanut tapa myydä omia tuotteitaan omalla pihallaan edullisesti ja mukavasti. Ritvan ja Raijan myynnissä olevia tuotteita voi käydä katsomassa myös netissä, facebookin vaihtorinkiryhmässä. Kansion nimi on:
Raija myy Preiviikissä ja Reikossa.**

Johanna Kesäläinen

LAPSENLAPSEN SUUSTA:

Mummi: Mummi rakastaa sua tosi paljon (...ja halaus)

Veeti 5 v.: Rakastaks sää sit viäl taivaastaki

Mummi: Tottakai mummi rakastaa.

Veeti surullisena: Nii mut mää en sit enää voi halia sua!

Mummi: Nii mut sää muistat sit kyl nää kaikki meidän halit! (huh, huh.... arvatkaa miten kyyneleet virtasivat). *Anne*

Kyllä pitää oleman päätöntä touhua nuorissa Ideaparkissa!!!!

Kuinka paljon kesän tapahtumat vetivät väkeä ?

Toukokuussa kalastajainseura järjesti perinteiset **kalarannan siivoustalkoot**. Ilma oli sateinen, talkooväkeä parisenkymmentä. Ranta tuli siivottua, makkarat syötyä ja kahvit juotua. Samaisena maanantaina, joka sattui olemaan kuukalenterin mukaan sopiva päivä rikkaruohojen kitkemiseen, Salmisen Anne ja minä muodostimme tehokaksikon ja kaivoimme lupiinit pois Preiviikintien varrelta. Työkaluina meillä oli rautakanki ja lapiot.

Kesäkuussa kiinteistöyhdistys järjesti **lauuilan** Jukolassa. Alun perin kalarantaan suunniteltu tapahtuma jouduttiin viime hetkillä siirtämään sisätiloihin kylmän sään takia. Mutta se ei tunnelmaa latistanut. Pesofati-Pelimannien säästyksellä me, yhteensä noin kolmekymmentä henkeä, lauloimme täysin rinnoin 1950 -60 -lukujen iskelmiä. Solistina toimi Reino Ruohola, jonka komeaa tenoria olisi voinut kuunnella kauemminkin kuin kaksi tuntia. Tilaisuus päättyi raikuviin suosionosoituksiin. Pesofati-Pelimannit on perustettu vuonna 2007, ja sen erikoinen nimi valittiin porin murren sanakirjasta, koska tuolloin oli Porin 450. juhlavuosi. Orkesterissa soittaa busukia (kreikkalainen kielisoitin) Pentti Kivenmäki, bassoa Reijo Haukka, kitaraa Veli Lappalainen ja haitaria Into Niistomäki. Pesofati-Pelimannit käyvät esiintymässä myös vanhainkodeissa ja palvelutaloissa ym.

Timo Sillanpään **järviruo'on näytösleikkuu** kalarannassa keräsi katsojia noin 20.

Kiinteistöyhdistyksen järjestämät **tanssit** Jukolassa heinäkuun alussa olisivat menneet miinukselle ilman toispaikkakuntalaisia. Järjestäjien lisäksi paikalla oli noin 20 kyläläistä.

Uudistettua **työväentaloa** kävi kutsuvieraiden lisäksi katsomassa kolmisenkymmentä preiviikiläistä.

Kirin muisteluilta keräsi työväentalolle noin 50 henkeä, joista yli puolet oli preiviikiläisiä.

Huutokauppakin oli Jukolassa loppukesästä ja sielläkin väkeä oli ihan kohtuullinen määrä, joitakin kymmeniä. Huutokauppoja pitäisi olla lisääkin luvassa.

Johanna Kesäläinen

PREIVIIKIN KIRIN MUISTELOTAPAHTUMA 6.9.2014

Aurinkoinen syyspäivä keräsi noin 50 henkilöä Preiviikin Työväentalolle 6. syyskuuta. Paikalle oli kerääntynyt seuralaisten lisäksi preiviikiläisiä ja muuten vaan kiinnostuneita. Vieraat vastaanotti Preiviiki Kirin puheenjohtaja **Päivi Luontola** ja varapuheenjohtaja **Markku Haapaniemi**. Tilaisuus aloitettiin rennosti kahvituksella ja vapaalla keskustelulla. Kahvituksen jälkeen Päivi Luontola piti lyhyen puheen ja toivotti vieraat lämpimästi tervetulleiksi muisteloiltaan.

Raimo Kaarros kertoi historiaa Kirin eri vaiheista monelta vuosikymmeneltä. Aikoinaan latuja tehtiin ilman koneita sekä hiihrettiin kuun valossa. Pururadalle tuotiin purua hevosella Preiviikin sahalta. Talkoohenki oli silloin voimakasta, Kiri järjesti kisoja ja tapahtumia. Tuotoilla pystyttiin ostamaan oma linja-auto ja sillä kuljettiin kilpailuissa ympäri Suomea.

Hiihtäjäleghenda **Juha Mieto** kertoi hieman omasta urastaan ja hiihtoharrastuksesta. Juha on hiihtänyt Preiviikissä vuonna -78. Kuulemma ladut olivat kapeat mutta idylliset. Ennen hiihtouraa Juha oli puuseppä. Muutaman vuoden jälkeen hän teki ison palkintokaapin ja päätti aloittaa hiihtää kilpaa. Juha hiihti puuksilla niin kauan kuin se oli mahdollista. **Eino Miettinen** muisteli että hän sai ostaa 70-luvulla Juhalle lahjoitetut lasikuitusukset 40 markalla, jotka oli hetkeä ennen heitetty lumihankeen säestyksellä, ”ei näillä mitään tee”. Juhan mielestä vastoinkäymisiä annetaan niille enemmän ketä niitä enemmän kestävät.

Hiihtoharjoittelu oli aikoinaan leikkimistä ja kilvoittelua. Tekemisen puutetta ei vanhemmilta uskallettu kysellä, koska siitähän olisi seurannut työntekoa. Juha vertasi peruskuntaa hyvin rakennettuun taloon. Nuorena kerätty peruskunta mahdollistaa hyvän pohjan kilpaurheilulle. Juha korosti myös riittäviä yöunia, joka on kuin rahaa pistäisi pankkiin.

Juhan puheen jälkeen katsottiin valokuvia Kirin toiminnasta vuosien varrelta. Kuvien jälkeen nautittiin kakkukahvit. Kunnostettu työväentalo tarjosi hyvät puitteet tilaisuuden järjestämiseen ja tarjoilut olivat maistuvia. Työväentalo on ollut Preiviikin Kirin urheilijoiden kohtaamispaikka niin voimistelun kuin hiihdonkin osalta. Allekirjoittanutkin on ollut useissa Kirin joulujuhlissa.

Tuomas Kesäläinen, Preiviikin Kirin taloudenhoitaja

NUTTUPROJEKTI – pienille vauvoille jopa elintärkeä turva ja kutojille suunnaton ilo

Anneli Koskinen kääntyi Preiviikin Uutisten puoleen, jotta muutkin halukkaat voisivat kokea saman auttamisen ja käsillä tekemisen ilon kuin hänkin, nimittäin osallistua nuttuprojektiin.

Projekti on ollut jo pitkään käynnissä Suomessa, mutta nuttujen tarve on jatkuva, koska uusien vauvojen tulo ei koskaan ota tyrehtyäkseen.

Anneli sai vinkin asiasta **diakonissa Korpelalta** ja ohjeita löytyy niin netistä, kuin monesta muustakin paikasta. Julkaistaan ne nyt myös tässä lehdessä. Jos et sitten tiedä minne nuttuja veisit, niin Anneli asuu Preiviikin rantakujalla ja on lupautunut ottamaan niitä vastaan ja toimittamaan eteenpäin.

Nuttuprojekti sai alkunsa sadekaudella 2008, kun Etiopiassa, Airan sairaalan synnytysosaston henkilökunta pyysi Suomen Ev.Lut. Kansanlähetyksen lähetystyöntekijää, euralaista diakonissaa Pirkko Tuppurasta; voisivatko suomalaiset keksiä heidän pienille keskosilleen jotain lämmintä vaatetta, että keskoset selviäisivät sadekauden.

OHJE:

Nuttu etiopialaiselle vauvalle (Pirkko Tuppurainen)

- Nalle-lanka, Novitan Wool, Tenneese tms.

- Luodaan 70 silmukkaa.
- Kudotaan kaksi oikein kaksi nurin yhteensä 22 cm.
- Sen jälkeen kudotaan aina oikein neulosta 24 silmukalla, kaksi oikein kaksi nurin 22 silmukalla ja aina oikein 24 silmukalla yht. 3 cm
- Päätetään keskimmäiset 22 s ja kudotaan kumpikin olka erikseen aina oikein neuletta, noin 3 cm etukappaletta + 3 cm takakappaletta.
- Seuraavalla kerroksella 24 s oikein ja sen jälkeen luodaan 22 uutta silmukkaa keskelle ja taas kudotaan 24 s oikein.
- Seuraavilla kerroksilla 24 s aina oikein, 22 s kaksi oikein kaksi nurin ja 24 s aina oikein, yhteensä 3cm.
- Sitten siirrytään kokonaan takaisin kaksi oikein kaksi nurin neuleeseen, jota tehdään taas 22 cm.
- Tuloksena on siis pitkä pätkä, jossa nelikulmainen pääaukko keskellä.
- Viimeksi ommellaan sivusaumat yhteen. Käsille jätetään aukot.

Nuttuja voit tehdä yksivärisiä, raidallisia ja vaikka millaisia mielikuvitus antaa myöten. Voit tehdä myös minkä värisen tahansa niin tyttö- kuin poikavauvojenkin sekä heidän vanhempiansa iloksi.

AVIOLIITTO

Avioliitto on niinko pöytäliina. Häpäpäivän lahjaks saatu. Hohtava valkone, puhras ja sillee. Vuasie varrel siihe tullee kaikellaisii fläkkei, joit ensi alkuu hankataa vimmatusti puhtaaks. Tällätää pöyräl vaa pyhä- ja juhlapäivin ja varjellaa,.

Mut stää tuukii käytetää kumminki ain usseemmi ja useemmi, välil arkipyhänäkki. Siihe tullee ryppyi, se kellastuu ja haalistuu. Sihe tullee reikii, joit täytyy parsii ja korjail.

Kumminki viäl vuaskymmente päästäki se tällätää pöyräl hellästi silittäi. Ko kumminki ryppyines ja tahroineski se o yht rakas ko uutenaikki, ehkä rakkaampiki, ko siin näkkyi se koko yhteine eletty elämä hualines, murheines ja iloines.

Seija Oksa

KIINTEISTÖYHDISTYS TOIMII KYLÄLÄISTEN HYVÄKSI

Kiinteistöyhdistys anoi ELY -keskukselta **liikennepeiliä** Preiviikintien ja Preiviikin rantakujan risteykseen ja katuvaloja Preiviikintien loppupäähän. ELY-keskus kiitti aloitteesta, kirjasi sen ja totesi, että eduskunnan myöntämät rahat eivät juuri nyt riitä tähän projektiin.

Kalarannassa olevan uimarannan **aallonmurtaja** on valmis. Syksyn myrskyt näyttävät, pysyykö uimarannan hiekka vihdoinkin paikoillaan! Uimaranta on ollut tänä kesänä ahkerassa käytössä ja se on pysynyt suhteellisen siistinä. Kiitos siitä kuuluu muutamille kyläläisille, jotka siivoavat rantaa säännöllisesti.

Järjestyksessä kahdeksas **vauvalahjakortti** eli pieni vaipparaha-avustus luovutettiin kesällä syntyneelle Oskarille, Mia ja Saku Ojalan esikoiselle. Kun Ojalat muuttivat uuteen taloonsa Ojalantielle, he jatkoivat Ojalantien nimiperinnettä. Tie on nimetty siellä 1900 -luvun alkupuolella asuneen Ojalan mummun mukaan.

Johanna Kesäläinen

KUTSU

Tervetuloa kyläiltaan Preiviikin koululle, Koulunmutka 85, Preiviiki
8.10. klo 18.00

Aiheena on kiinteistökohtaisen paineviemäröinnin suunnittelu alueellenne.

Haja-asutusalueilla jätevesien käsittelyjärjestelmät on saatettava jätevesiasetuksen vaatimalle tasolle **15.03.2016 mennessä**. Tämän voi toteuttaa liittämällä kiinteistö vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston paineviemäröinnin avulla.

Paineviemäröinnin rakentamisen yhteydessä olisi mahdollista myös vesijohtojen ja laajakaistakaapeleiden rakentaminen.

SKT Suomi Oy on laatinut alustavan yleissuunnitelman ja kartoittanut mahdollisen projektin kustannuksia. Osuuskuntana toteutettuna hankkeeseen olisi mahdollista saada Porin kaupungin tukea 30% ja ELY -keskuksen tukea 20-30% kustannuksista. Lisätietoja tarvittaessa allekirjoittaneilta.

Ystävällisin terveisin,

Kati Lunden
Suunnittelupäällikkö
SKT Suomi Oy
p. 040 820 1043

Pertti Mäkinen
Suunnitteluinsinööri
Porin Vesi
p. 044 701 2513

LOKAKUUN LEIKKIMIELINEN KILPAILU PREIVIIKIN UUTISTEN LUKIJOILLE

Vanhaherra Iki Preivi on seikkaillut paikkakunnalla ja jättänyt Preiviikin viidelle ilmoitustaululle hajanmielisiä muistilappujaan. Seisoessaan kunkin ilmoitustaulun vieressä, hän on katsellut ympärilleen ja kirjoittanut näkemästään tai muististaan jotain taululle, mutta voi kauhistus! Mikä lie valkohapsiselle vanhukselle tullut, kun kirjoitus on mennyt ihan sekaisin. Ei kai vaan alkava dementia!

Auta sinä Iki Preiviä ja selvitä hänen ajatuksensa laittamalla kirjaimet oikeaan järjestykseen. Omalla nimellä varustetut vastaukset voi tiputtaa lokakuun loppuun mennessä Myllymäenraitin ilmoitustaulun vieressä olevaan postilaatikkoon, jossa lukee Hämäläinen tai lähettää sähköpostitse osoitteeseen: johanna.kesalainen@dnainternet.net.

Pieni palkinto arvotaan tehtävään oikein vastanneiden kesken.

KOKEILE NETISSÄ MIKÄ METSÄLINTU OLISIT

Internetin sivulla www.metsamaailma.fi on mahdollisuus osallistua **hauskaan kyselyyn**, jossa vastauksesi perusteella sinulle ilmoitetaan, mikä metsälintu olisit..... josko siis olisit lintu! En tiedä mitä kaikkia lintuja kategoriaan oikein kuuluu, mutta itselleni sain vastauksen, joka kyllä osui pelottavan täydellisesti nappiin. Olisin testin mukaan **KUUKKELI** (jollaista en tiedä kyllä koskaan edes tavanneeni). **Vastaus:**

KUUKKELI; tunnollinen ja säästeliäs!

Ystävällinen kuukkeli on suurten metsien asukki. Se on uskolinen puoliso ja metsälinnuista kaikkein taitavin pesänrakentaja. Kuukkelipariskunnat viihtyvät vuodesta toiseen samoilla metsäalueilla ja ovatkin tarkkoja reviiristään. Kuukkeli on aikaisen kevään lintu, joka aloittaa pesänrakennuksen jo varhain. Kuukkelit ovat pelottomia ja seurallisia, sekä hyvin perhekeskeisiä. Ne ovat myös varsin säästeliäitä ja säilövät talteen kaiken mielestään tarpeellisen. Kuukkelit huolehtivat tunnollisesti itsestään sekä perheestään ja nauttivatkin tasaisesta elämänmenosta.

Tehkääpä testi ja katsokaa miten teidän käy, mutta yöunia ei kyllä kannata menettää, oli vastaus sitten mikä tahansa huuhkaja tai käki. Tuskinpa olisin omaakaan vastaustani tässä julkisesti esittänyt, jos olisin ollut joku korppi tai kurppa

Anne Mäkelä

Preiviikin kalarannassa nappasi ongella paikallinen harrastelukalastaja **Jouko Viitanen**..... **ehei**....ei se saalis ole kuvassa, vaan hän sai aikamoisen **muskeli-ahvenen**, jonka painoksi tarkkojen vaakojen ja punnitusten jälkeen osoittautui **peräti 500 g**.

PREIVIIKIN UUDET LIIKENNEMERKIT

Elokuun alussa pystytettiin Preiviikin rantakujan ja Myllymäenraitin alkuun Porin kaupungin liikenneinsinööri Sanna Välimäen hyväksymät liikennemerkit, joissa kerrotaan että yksityistien käytöstä on suoritettava käyttömaksu. Vuosittaiseksi käyttömaksuksi on sovittu 30 euroa. Maksulappuja on kalarannan postilaatikossa.

Kyltissä olevista yksityistielain pykälistä 26 § on kokonaisuudessaan seuraavanlainen:

Sen, joka 80§ tai muulla perusteella tilapäisesti käyttää tietä, on suoritettava siitä korvauksena käyttömaksu. Maksusta ja sen suoritustavasta osapuolet voivat sopia. Jollei asiasta sovita, on maksu määrättävä sen mukaan kuin katsotaan kohtuulliseksi ottamalla huomioon vastaavanlaisesta tien käytöstä osakkaalle määrättävä tiemaksu ja tien käyttämisestä ehkä johtuva erityinen kunnossapitokustannusten lisääntyminen.

80§:ssä kerrotaan mm., missä tapauksissa tien käyttöön tarvitaan tieosakkaiden lupa.

Jos kunta avustaa tiekuntaa, kuten tässä tapauksessa, muiden kuin tieosakkaiden liikennettä ei saa kieltää. Säännöllisen liikenteen harjoittamiseen tarvitaan tällöinkin tieosakkaiden lupa samoin kuin tien käyttämiseen sellaiseen toimintaan, joka selvästi lisää kunnossapitokustannuksia.

83 §:ssä sanotaan mm., että tien luvattomasti tapahtuneesta tien tai alueen käyttämisestä sekä mahdollisesta vahingosta on suoritettava kohtuullinen korvaus.

Preiviikin yksityistien tienhoitokunta

Satakunnan Kansan sivuilla käytiin syyskuun aikana keskustelua Preiviikin rantakujan yksityisyydestä ja yleisestä käytöstä. **Kaarina Ranne, Martti Grönblom ja Tapio Tuomikoski** kertoivat mielipiteitään ja lain tulkintoja tien käyttämisestä ja käyttämisen maksuista.

Jokainen heistä ja varmaan myös meistä kyläläisistä on yhtä mieltä siitä, että tätä tietä ei missään nimessä olisi saanut yksityistää!!! Kaupunki teki suuren virheen Preiviikin rantakujan kohdalla.

Tiet jotka johtavat vain yksityisiin kiinteistöihin voi ja saa yksityistää, mutta tie joka johtaa kylän yhteiseen rantaan, jota kulkevat sadat ulkopuoliset ihmiset vuoden mittaan, tie jota siellä asuvien lisäksi käyttävät entiset ja nykyiset kyläläiset mennäkseen uimaan, onkimaan, viemään veneensä venepaikalleen, käyvät verkoilla, ihailevat auringonlaskua, tie jota bongarit käyttävät katsellakseen yhden suomen linturikkaimman lahden kevät- ja syysmuuttoa, pesimistä ym., tie jota pitkin ihmiset tulevat onkikisoihin, vpk:n tapahtumiin ym.

Ei sellaista tietä voi yksityistää!!! Olisiko auttanut jos olisimme pitäneet asiasta enemmän meteliä, kirjoitelleet enemmän lehtiin, ottaneet yhteyttä poliitikkoihin, silmäätekeviin. Myös Kaarina Ranne, joka on mukana politiikassa, olisi voinut edes yrittää auttaa meitä kaikkia tämän asian korjaamisessa. Mutta kai se nyt on myöhästä rypistellä, kun onhousuissa.

Olen siis sitä mieltä, että kaikkien meidän pitäisi päästä rantaan nauttimaan sen ihanuudesta, maksamatta tien käytöstä. Lähes jokainenhan meistä maksaa kiinteistövero ja hitosti muitakin veroja, niin kyllä sillä pitäisi saada vapaa kulkuoikeus tällaisilla yleisessä käytössä olevilla teillä. Mutta jos asialle ei nyt enää mitään voi, niin ymmärrän myös sen että tietä on aurattava, sitä on joskus lanattava ja sorastettava ja tien reunojakin on välillä siistittävä; sitä nyt ei kukaan ilmaiseksi takuulla tee. Ei ne kustannukset voi koskea vain tien varren kiinteistöjen omistajia jos kerran me muutkin tietä käytämme. En kuitenkaan aio maksaa 30 euroa siitä, että käyn 3 – 5 kertaa vuodessa rannassa, mutta olen kyllä valmis pudottamaan jokusen kolikon aina rannassa käydessäni, kunhan laitatte jonkun portin pieleen ison lippaan tietullin keräämistä varten.

Kyllä tämä koko yksityistiehömpä on saanut aikaan monta naapuririitaa, monta kylä”tappelua” ja yhtä jos toista pahaa mieltä ja rahanmenoa niin monelle.

Anne Mäkelä

HUOM. Myös **Alhonkankaantie** on yksityistie (vaikkei ole merkkejä) ja kuinka monet kymmenet ihmiset siellä käyvät autoineen sienessä ja marjassa kesästä syksyyn ja muutenkin käyttävät kyseistä tietä...vielä ei olla otettu tiemaksua käyttöön.

Preiviikin työväentalo täytti 100 vuotta

ja talon nykyiset omistajat, **Länsi-Porin Sosialidemokraatit ry**, 110 vuotta. Yhteistä juhlaa vietettiin 9.8; kauniina, aurinkoisena päivänä. Salin pöydät oli katettu kahdeksallekymmenelle kutsuvieraalle, joista suurin osa oli saapunut paikalle. Eduskunnan puhemies **Eero Heinäluoma** kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan. Puheessaan hän käsitteli politiikkaa, mutta mainitsi myös, että me tarvitsemme perinteitä, esimerkiksi tällaisia työväentaloja kokoontumispaikoiksi.

Tilaisuudessa jaettiin ansiomerkkejä. SDP:n hopeisen ansiomerkin sai mm. **Seppo Elonen**.

Virallisen juhlan jälkeen ovet olivat avoinna kaikille. Paikalla kävi noin 30 preiviikiläistä. Talo on nyt hienossa kunnossa. Uudistetussa keittiössä on runsaasti kylmätilaa, uusi hella ja teollisuusastianpesukone. Omat wc-tilat löytyvät naisille, miehille ja pyörätuolia käyttäville. Salin lattia on hiottu ja lakattu. Ikkunat on uusittu. Seinustoja kiertävät vanhat Torpan puiset penkit. Vuonna 1893 rakennettu Torppa toimi kahdeksan vuosikymmentä Porin työväenyhdistyksen talona. Länsipuistossa sijainnut komea rakennus oli myös suosittu juhla- ja kokoontumispaikka. Se oli aikanaan Porin nuorison suosituin tanssi- paikka.

Preiviikin työväentaloa vuokrataan juhliin ja muihin tilaisuuksiin. Tiedustelut Jani Forsström, preiviikin.tyovaentalo@gmail.com, p. 050 385 5727.

Johanna Kesäläinen

SUPIT JA ILVES NAAPUREINAMME

Olemme kesäaikana saaneet seurata supipentueen kulkua ja ruokailua. Supeja taitaakin tänä kesänä olla entistä runsaammin, kun niihin törmäilee siellä täällä. Supien tarkkailu on mielenkiintoista puuhaa ja olen ilolla niitä tarkkaillut, kunnes tajusin, että ne taitavat popsia myös marjapensaittemme ja hedelmäpuittemme satoa! Kiitokseksi tekevät pihaamme alati kasvavan kakkatornin.

No, ei tämä vielä mitään, jos syövät vähän ylijäämää, mutta töissä kuulin asiakkaalta, että hän käy *Fazerin leipomosta ostamassa täytekakkupohjia supien ruokkimista varten*. Heh, heh, olisiko kuitenkin raja vedettävä johonkin villieläimiä paapoessaan!!!

Meidän nurkilla on myös nähty ILVES nyt alkusyksystä. Sitä en itse ole tavannut koskaan, eikä varmaan meidän Kike -kisukaan, koska vielä on voimansa tunnossa.

Anne Mäkelä

PREIVIIKIN KIRIN TOIMINTAA:

Lasten liikuntakerho torstaisin klo 18-19 Preiviikin kentällä tai mahdollisesti muualla. Muutoksista ilmoitetaan nettisivuilla.

Sähly Länsi-Porin koululla maanantaisin klo 18.30-19.30 alkaen 6. lokakuuta.

Kuntosali: Meri-Porin uimahallilla perjantaisin klo 18-19

**TÄYDEN PALVELUN VENETALOSTA
KAIKKI PALVELUT
SAMAN KATON ALTA;**

**VENEET, KONEET, HUOLLOT, VARAOSAT
JA TARVIKKEET
JO YLI 30 VUODEN KOKEMUKSELLA!**

VENEPORI OY

Karjarannantie 35 Pori • 02-631 7400 • verkkokauppa www.venepori.fi

TH-KORJAUSRAKENNUS

Tarmo Haapaniemi

Preiviikinrantakuja 92
28660 Pori

GSM 040-525 2031, 040-561 7442
www.thkorjausrakennus.fi

HANRA OY

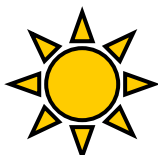
- Maanrakennustyöt
- Maa-ainekset
- Konesiirrot

Kuuminaistentie 1 28660 PORI
Puh. 044 3267 500 Fax 02-647 5444

 PORIN KYLMÄSEENNUS KY
JÄÄHDYTYSKONEISTOJEN
MYNTI • ASENNUS • HUOLTO

Preiviikintie 442, 28660 Pori
P. 0400 839 596 ja 0400-654 222
www.porinkylmaasennus.com

HAMMASLÄÄKÄRI
Leena Lindqvist

PORIN HAMMASPISTE

Itsenäisyydenk.39 B, 28100 Pori
P. 02-633 4009, 045 117 5331

Käsin kerätyistä luomumarjoista puristettua

TYRNIMEHUA

Ei lisäaineita!

Myös **MARJOJA** ja **TYRNIAUHOA**
Johanna Kesäläinen p. 050 307 4767

POLTTOPUUTA

KOIVU- JA SEKAKLAPEJA

-tuoretta ja kuivaa

-säkitettynä ja perävaunukuormissa

Martti Uusitalo, Preiviiki, p. 050 521 6454

KATSO MYÖS www.preiviikinlahti.fi
SIELLÄ NÄET LEHDEN VÄREISSÄ

Seuraava lehti ilmestyy TAMMIKUUSSA! Se on kymmenennen ilmestymisvuoden **JUHLANUMERO!** Tehdään siitä yhdessä oikein mahtava paketti. Odotankin Teiltä paljon mukavia tai kantaa ottavia mielipidekirjoituksia.

Kaikki materiaali pitää toimittaa **15.1.** mennessä:

Anne Mäkelä, Päivärinteentie 138, 28660 Pori. Puh. 0400-849907,
s-posti: ankrim2@luukku.com

Laadukkaita talotekniikkapalveluja joustavasti ja asiakaslähtöisesti 27 vuoden kokemuksella.

Toimintamme koostuu pääasiassa talotekniikkahuollosta ja -urakoinnista. Olemme toteuttaneet vaativia LVISAJ -urakoita ja huoltokohteita.

Käytössämme on sertifioidut laatujärjestelmät: ISO 9001, 14001 ja OHSAS 181001

**ILMASTOINTI
SALMINEN OY**

www.ilmastointisalmine.fi

Laadukkaita palveluja joustavasti pääasiassa teollisuuden tarpeisiin 15 vuoden kokemuksella.

Osaamisemme kattaa muun muassa monipuoliset ja vaativat levy-, hitsaus- ja koneistustyöt. Teemme avaimet käteen -periaatteella monipuolisia laitevalmistus- sekä kunnossapitotöitä.

Käytössämme on sertifioidut laatujärjestelmät: ISO 9001, 14001, 3834 ja OHSAS 181001

IS Works Oy

www.isworks.fi